

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21087/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства - Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 421/23 од 16.05.2024. године, у седници одржаној дана 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 421/23 од 16.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 421/23 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 421/23 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 85/22 од 23.03.2023. године у другом ставу изреке којим је обавезана тужена да на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати тужили износ од 3.199,49 динара са законском затезном каматом од 03.02.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у четвртном ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 85/22 од 23.03.2023. године, тако што је обавезана тужена да накнади тужили трошкове парничног поступка у износу од 46.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет овог спора је захтев тужиље за накнаду имовинске штете, проузроковане повредом њеног права на суђење у разумном року у поступку стечаја „Беобанке“ АД Београд, у висини ненаплаћеног дела потраживања из радног односа тужиље са стечајним дужником, утврђене у стечајном поступку без обрачунате затезне камате.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права или уједначавања судске праксе.

Према члану 31. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одговорност тужене за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року је објективна. У споровима за накнаду те штете - ненаплаћеног дела потраживања из радног односа у стечајном поступку над привредним субјектом који је у време настанка тог потраживања пословао са већинским друштвеним, односно државним капиталом редовни судови следе ставове о одговорности тужене за обавезе привредних субјеката који нису уживали довољну институционалну и оперативну независност од државе, изражених у одлукама Европског суда за људска права донетим у предметима против Србије и одлукама Уставног суда. Сагласно тим ставовима, у спору за накнаду имовинске штете у висини ненаплаћеног потраживања из радног односа са тим привредним субјектима, о одговорности тужене државе одлучује се без утврђивања узрочно-последичне везе између настале штете и утврђене повреде права на суђење у разумном року. Тужилји је, у конкретном случају, у стечајном поступку признато потраживање без обрачунате затезне камате, због чега су за дозвољеност посебне ревизије ирелевантни наводи тужене о пропусту нижестепених судова да утврде да ли је обрачун затезне камате извршен комфорном методом или методом простог интересног рачуна.

Из тих разлога, с обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић